

Internationale Faculteit

voor curientieve filosofie en curientieve psychologie

Een andere wijze van kijken.

WAAROM DIT TIJDSCHRIFT?

Hoewel de Internationale Faculteit ooit begonnen is als een filosofische faculteit heeft zij zich langzaam maar zeker ontwikkeld tot een studie en werkgemeenschap waarin gewerkt en gedacht wordt vanuit de *curientieve gedachte*.

In dit tijdschrift benaderen we de vragen van "*nu*" op een actuele wijze. De vragen gaan zowel over zingeving, maatschappelijke vraagstukken, transitie als over andere problemen: *vragen die het leven raken*.

Het tijdschrift is niet gebonden aan bepaalde groepen of groeperingen,
maar gaat uit van de **ALMENSELIJKHEIDSGEDACHTE**.

Een *uitgangspunt waar plaats is voor iedereen*.
Of anders gezegd: een *gedachte* waar plaats is voor iedereen
en waar de *menselijke maat* als "*maatgevend*" wordt gezien.

De inhoud van het tijdschrift wordt gevoed vanuit het *werkveld zelf, vanuit wetenschappelijke belangstelling en/of een maatschappelijk probleem dat zich aanbiedt*.

Iedereen die denkt een waardevolle bijdrage te kunnen leveren,
wordt verzocht dit aan te leveren bij de redactie:
voor suggesties, aanvullingen en ideeën staan we open.

Geachte lezers,

Bij deze ontvangt u de uitgave voor de maand maart 2022.

Allereerst wil ik u heel hartelijk danken voor de waardevolle opmerkingen die u gegeven heeft op de vraag of u zo vriendelijk zou willen zijn om op de artikelen te reageren.

Ook kwamen er een aantal fundamentele en originele antwoorden op de andere artikelen. Ook hiervoor mijn hartelijke dank.

INHOUD VAN DEZE UITGAVE.

Adeleyd: reactie op “taal doet ertoe” .

Woorden buitelen als stenen.

Dr. ir. Duco Schreuder

Onze 24 urs economie.

Greet Snel:

Zingeving mogelijk in een gepolariseerde samenleving.

Hilde Lamers:

Ode aan oprechtheid.

TAAL DOET ER TOE.

Bijdrage: Greet Snel.

////////////////////////////////////

In ons bestaan is de taal van fundamentele betekenis. Het is immers de taal die ons met elkaar doet verbinden. Maar wordt deze altijd wel onderling begrepen? Veel “spraakverwarringen” en wellicht daardoor ook het elkaar “niet begrijpen” maakt dat het spreken met elkaar tot conflicten kan leiden.

Maar juist de taal kan ook “iets oproepen” wat ons raakt: een gedachte, een boek, een zangstuk, toneel.

Het is dit element dat we hier graag willen benaderen, met andere woorden: de mystiek van de taal.

MAAR wat is taal, wat doet zij met ons? Kan het onze emotie raken, kan zij iets intuïtiefs bij ons oproepen? Kan zij in dichterlijke taal beelden bij ons oproepen zodat wij in diepere lagen bij ons zelf kunnen komen? Of kan de dichterlijke taal ons beelden scheppen die we niet –altijd – in woorden kunnen vangen.

JA: dichten is veel vermoeden, maar niet altijd onder woorden kunnen brengen. Dat geldt ook voor de taal zelf.

De taal laat het leven zien in al haar vormen en raadselen: het leven is mystiek, gelijk ook de natuur en de taal. Zie de prachtige herfstkleuren, luister naar het “geluid” van de wind en realiseer je dan de grootsheid van het al!

Ja: de taal kan ook je “verbeelding” wekken, je gemoed en innerlijk raken. Je intuïtie wakker maken. Je leven een verdieping geven: zo kan de taal worden tot een vorm die ons “open doet staan” voor de werkelijkheid waarin we vertoeven.

Taal verbindt, zij verbindt een groter geheel, dat door iedereen die daarvoor openstaat ervaren kan worden.

In de taal treedt zij in verbinding met de ander, maar ook met de Andere.

Dat is de kracht van de taal, maar tevens haar mystiek.

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////.

Bijdrage van Adeleyd
op "taal doet ertoe".

////////////////////////////////////

Adeleyd verraste ons op een
waardevolle poëtisch/filosofische
bijdrage.

Zij deed dit in de vorm van een
gedicht.

Dit n.a.v. een reeks artikelen die
gingen over: het gesprek, verstaan
en luisteren naar...alsook taal.

Het gedicht: plaatsen we nu:
WOORDEN BUITELN ALS STENEN.
Woorden buitelen als stenen
over mekaar en door de ruimte en
maken patronen als late luchten in
november
die kleurrijk kunnen zijn maar ook
zo grijs

Wolken zeggen zoveel liefs of
zoveel naars
ze openen de zolders van
'tverleden
verbloedmen wat er
eigenlijk gezegd moet worden,
maar openen ook helderheid en
licht en vreugde.

Woorden buitelen en vallen stil
en ademen doorheen
de ruimte

////////////////////////////////////

Adeleyd.

=====

In onze samenleving lijkt het wel
te gelden, hoe meer we praten
des te meer val je op. Maar is dat
wel zo? Het *over elkaar heen
buitelen:* leidt vaak tot een niet
meer *fundamenteel verstaan* van
elkaar.

Zo wordt er dan wel veel gezegd
maar weinig gesproken.

Zo gaan de woorden door de
ruimte zonder dat ze begrepen
worden.

Vaak overstijgt de luidheid het
geluid van de stilte. Terwijl we
juist vaak in de stilte de essentie
van het gezegde kunnen begrijpen

*Letters rijgen zich aaneen tot
woorden en deze woorden tot
zinnen. Het is deze uitgesproken
taal die ons met elkaar doet
verbinden.*

Die ons iets zegt over dat dat
gezegd wordt en ook gezegd had
moeten worden.

BEDANKT voor je bijdrage Adeleyd

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////

////////////////////////////////////.

Onze 24 uren economie.

Artikel van Dr. Ir. Duco Schreuder.

////////////////////////////////////

////////////////////////////////////.

Sinds de 24 uren economie is ontstaan is men ook meer bewust geworden van de “eindigheid” van de fossiele energiestoffen.

Door het beschikbaar komen van het bedrijfszekere kunstlicht is de 24 uren economie mede mogelijk geworden.

Nu de mogelijkheden enorm vergroot waren was het *technisch nadenken OF de theoretische benadering* over deze problematiek nog niet al te zeer aanwezig.

Dit gemis werd in een periode van overvloed niet ernstig opgevat , maar het toenemende besef dat de hulpmiddelen duidelijk beperkt zijn, heeft wel degelijk geleid tot een veranderde zienswijze, en in een aanpak van de problemen geleid.

Momenteel is het een vraagstuk dat meer en meer ons bewust doet zijn van de kwetsbaarheid van onze planeet.

////////////////////////////////////

////////////////////////////////////

////////////////////////////////////

ZINGEVING mogelijk in een gepolariseerde maatschappij.

Bijdrage: Greet Snel.

////////////////////////////////////

De zingeving is een ruim begrip. Het wordt in veel vakgebieden gebruikt. Maar *in diepste wezen* komt het begrip erop neer *dat de mens zoekt. Zoekt naar dat dat als waardevol in het leven wordt beschouwd.*

Maar is het mogelijk om in een wereld waar het consumentisme en oppervlakkigheid een normaal verschijnsel van het leven zijn geworden nog tot “zingeving” te komen?

Veel filosofen en andere denkers hebben hierover nagedacht.

Zoals Albert Einstein: “perfectionering van middelen en verwarring van doelen dat is ons voornaamste probleem”.

Of Geert Mak: “Zonder religieuze waarden kunnen we de 21ste eeuw niet overleven”.

Onze huidige maatschappij wordt gekenmerkt door verschraving en ontwaarding van waardesystemen Dit wordt zichtbaar *in een algemene tendens om het religieuze en spirituele geen plaats meer te gunnen* in onze

maatschappij. MAAR ook niet in ons politieke leven.

Dat maakt dat alles wat met het menselijke, religieuze en zingeving wordt weggehoond.

Mede daardoor kon het “vrije marktdenken” ontstaan.

Medemenselijkheid.

Medemenselijkheid, intuïtie, traditie speelt amper nog een rol in onze samenleving.

Het is het gemis aan dit denken dat mede leidt tot een discrepantie van politiek en spiritualiteit.

DAT vormt de grondslag van de waarden die in de gemeenschap “werkzaam” zouden behoren te zijn maar helaas teniet gaan.

Het gaat in de samenleving om **de diepere zin, een zin die de mensen verbindt.** Er bestaat geen tegenwicht tegen onze materialistische maatschappij en ons marktdenken als daar geen *almenselijke waarden* tegenover staan.

Reliologie is daartoe een verbindende kracht. ZIJ vormt deze verbindende kracht. Zij past niet in een instituut. *Het is een kijken naar elkaar. Kijken in elkaars ogen!*

In een wereld waarin de

medemenselijkheid een wezenlijke rol speelt hoort ook de *participatie.*

Zij verbindt de wezenlijke betekenis van de grondbetekenis van het Latijnse woord religare. Participatie verbindt al dat is: natuur, cultuur. Zij geeft de mens een eigen verantwoordelijkheid en regie in het leven zodat men bewust in het leven kan staan.

Participatie kan niet opgelegd worden. Zij ontstaat uit het gevoel van *medemenselijkheid naar de ander toe*. Van het weten dat het *verbinden een natuurlijk proces is* dat iets tot bloei kan brengen in een *maatschappij waarin het verbindende religieuze gevoel* weer tot een participerende maatschappij wordt.

Een participerende maatschappij is een samenleving waarin de burger de gemeenschap waarin hij functioneert weer tot een sociale leefomgeving kan omvormen. Mits de Overheid daartoe de middelen beschikbaar stelt.

Een sociaal ingerichte maatschappij waar de mondig geworden burger haar verantwoordelijkheid mag en kan dragen.

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////
////////////////////////////////////.

Ode aan oprechtheid

Hilde Lamers

Oprechtheid is een (h)eerlijk ingrediënt voor elke ontmoeting en keuze, vind je dat ook niet? Jouw antwoord zal in elk geval getekend zijn door jouw gedachten over oprechtheid.

Oprechtheid is een essentieel goed bij elke vorm van bejegening, zorg, communicatie en diplomatie. Want oprechtheid is volgens mij de deugd van iemand die eerlijk en oprecht communiceert en handelt in overeenstemming met zijn gevoelens, overtuigingen, gedachten en verlangens. Oprechtheid baadt in hetzelfde water als echtheid, rechtschapenheid, integriteit en loyaliteit.

Oprechtheid en eerlijkheid

Oprechtheid en eerlijkheid worden vaak als synoniemen beschouwd. Toch is er een verschil. Van Dale omschrijft 'eerlijk' als betrouwbaar en openhartig. In het hart van eerlijkheid schuilt 'eren', 'respecteren'. Het gaat over de daden van een mens. Bij oprechtheid verschijnt een zuivere uiting of manifestatie van gevoelens in een niet-versluisde vorm. Gevoelens mogen er zijn zoals ze zijn. Ze zijn niet goed noch fout. Maar wie oprecht is, heeft het niet altijd gemakkelijk in de samenleving. Want oprecht geuite gevoelens worden niet altijd gewaardeerd of begrepen. Maar ze zijn wel een indicator van vertrouwen en rechtschapenheid.

*Wie zich van oprechtheid bewust is,
lacht om de leugens van het gerucht.*

Conscia mens recti, famae mendacia ridet

Ovidius

Spiegel van oprechtheid

Wie oprecht is, houdt zichzelf en een ander niet voor de gek. In de spiegel van oprechtheid kijkt een mens naar zijn onvervalste 'ik'. In dit aanschijn, vertoon je jezelf in al je schoonheid én kwetsbaarheid. Er zijn geen sluiers of maskers die je 'zijn' bedekken. Oprechtheid maakt je menselijk.

Oprechtheid en het appél

Wie of wat zie jij in de spiegel van oprechtheid? Hou je ervan? Of wens je het te maskeren? Wees maar oprecht. Ergens stel je je dan kwetsbaar op. Maar juist dan, worden jij en ik uitgenodigd om het 'goede' te doen. Het 'gelaat van de ander' (je medemens) doet een appél op jouw en mijn verantwoordelijkheid'. (naar Levinas)

©Pisauikan

In het omgaan met de ander worden we tevens opgeroepen om nederig te zijn. Om “ja” te zeggen tegen de menselijkheid van de ander en die van jezelf. En dit vraagt moed en kracht. “Nederigheid – de waarheid aanvaarden, eist oprechtheid. Oprechtheid en nederigheid vragen om overgave; om afstand te doen van onze verlangen naar controle, veiligheid, achting en bijval.” (Nikolaas Sintobin)

Oprechtheid (ver)leidt ons niet tot brutaliteit, mensontering, verstoting of onbegrip. Zij stoelt niet op vooroordelen, roddels, niet-geverifieerde of niet-transparante feiten. Integendeel, oprechtheid weerstaat smaad, over- en onderschatting van jezelf en anderen. In haar puurheid helpt oprechtheid je om betere levenskeuzes te maken. Zij maakt jou gelukkig!

In de authenticiteit van je ‘zijn’, zal oprechtheid jou leiden naar jouw ware ‘ik’, jouw passie, kennis en kunde. Zwicht niet voor externe druk om paden te bewandelen die te steil of te hobbelig voor jou zijn. Oprechtheid speelt een cruciale rol in het overboord gooien van psychische ballast. Er ontstaat een gezonde eigenliefde die zo broodnodig is om een ander lief te hebben of zorgzaam nabij te zijn.

*Zonder oprechtheid wordt
gezondheid, welbevinden,
rechtvaardigheid,
vertrouwen en medemenselijkheid
ondermijnt.*

Nogmaals, oprechtheid is zo belangrijk

Oprechtheid gaat niet samen met onwaarheden en bijbedoelingen. Wie oprecht is, wenst zichzelf en de ander het beste toe vanuit de grond van zijn hart. De ander zal aanvoelen dat je welgemeend met jezelf en met hem omgaat. Het laat jou én de ander niet koud! Dit zorgt voor een oprechte verbintenis.

Ieder mens -zo ook jij!- is het waard om geliefd en gewaardeerd te worden. Jij en jouw naasten zijn uniek en evenwaardig aan elkaar. En dit ondanks mogelijke verschillen. Wie oprechtheid hoog in het vaandel houdt, zal dan ook zichzelf én zijn medemens niet verafschuwen of vereenzelvigen met zijn eventuele beperkingen of aandoeningen. Niemand is gelijk aan bijvoorbeeld zijn psychische kwetsbaarheid, ziekte, pijn of onmacht. Laat ons eerlijk zijn: een mens is méér dan wat hij wel of niet (meer) kan, heeft, kent of voelt. Dit includeert ook een gepast omgaan met eventuele sociaal-culturele of religieuze verschillen. Kortom: jij en jouw medemens worden in hun ‘anders’-zijn gerespecteerd en geliefd.

Niemand is een ‘geval’, laat staan dat zij of hij als ‘gebruiksmiddel’ wordt aangewend voor egocentrische doeleinden. Natuurlijk betekent dit dan ook dat je niet onvoorwaardelijk of blindelings de ideeën, houding en attitude van je medemens volgt. Blijf oprecht kritisch maar ook warmmenselijk nabij. Ga met jezelf en je medemens in dialoog. Sta open voor een relationeel gebeuren van ‘bewegen en bewogen’ worden. Zoek het beste in éénieder én probeer dat te behouden of te ontwikkelen. En “wanneer u ooit met een tegenstander wordt geconfronteerd, verover hem dan met liefde”. (Mohandas Gandhi)